

AL DOILEA PARACLIS AL PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Acest Paracelis se cântă la întristare sufletească și la orice întâmplare grea, fiind foarte folositor pentru tot creștinul.

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Cântărețul: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăția... Cântărețul: Doamne miluiește... (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de 3 ori). Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 67).

La Vecernie, se cântă stihirile pe 4, glasul al 8-lea:

Stih: Sfințit-a locașul Său cel preaînalt; Dumnezeu este în mijlocul lui și nu se va clătina.

Ceea ce ești mai cinstită, Maică prealăudată, nu ne pri-
cepem noi, păcătoșii, a te lăuda cum se cuvine, însă,
nepricepându-ne, grăim ție: Bucură-te, Maica Soarelui celui
neapus, a Ziditorului tuturor.

Stih: Și va dori Împăratul frumusețea ta, că El este Domnul tău.

Ne rugăm ție, ceea ce ești cu totul lăudată, stăpână a
lumii, să ne izbăvești pe noi din primejdiile noastre, precum
ai izbăvit din surparea casei pe pruncul femeii celei ce te cin-
stea pe tine.

Stih: Voi pomeni numele tău în tot neamul și neamul.

Înviază-mă, Maica lui Dumnezeu, pe mine, cel mort pen-
tru fărădelegile mele, precum ai înviat pe pruncul evreiceii
celeii ce te-a chemat pe tine în ajutor.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și
casa părintelui tău.

Roagă pe Fiul tău și Dumnezeuul nostru, pe Care L-ai
născut, neștiind de nuntă; pentru o taină ca aceasta, care s-a
săvârșit întru tine, minunându-ne, grăim: Bucură-te, Maică
pururea fecioară.

Slavă..., Și acum..., glasul al 5-lea:

Pe Unul din Treime, Care S-a născut din Tatăl mai înainte
de veci, pe Acela L-ai născut, Maică prealăudată, cu nespūsă
minune prin umbrirea Sfântului Duh. Pentru aceasta, cu
glasul lui Gavriil grăim ție: Bucură-te, prin care răsare bucu-
ria; bucură-te, prin care piere blestemul, Domnul este cu tine.

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă Treperele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să âler-
găm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând
din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivește-te spre

noi; grăbește, că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine, singură nădejde te-am câștigat.

Slavă..., același Tropar; Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 12).

Canonul de rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Pe moartea ce se sălbăticișe de demult, prin nașterea ta, stăpână, o ai surpat; pentru aceasta, grăim ție: Bucură-te, mântuirea celor robiți; bucură-te, înnoirea tuturor, stăpână.

Noi întru tine ne lăudăm și prin mijlocirea ta scăpăm din cursele cele de multe feluri ale diavolului; pentru aceasta, grăim către tine, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, căderea diavolilor și întărirea noastră a credincioșilor.

Slavă...,

Tatăl a binevoit, și Fiul S-a pogorât prin umbrirea Sfântului Duh în pântecul tău, preanevinovată stăpână a lumii.

Și acum...,

Bucură-te, grăim ție, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești folositoare tuturor celor ce sunt în nevoi și a tuturor celor ce scapă sub acoperământul tău, stăpână.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Doamne, Care ai făcut cele de deasupra...

Moise, proorocul de demult, te-a închipuit pe tine, zicând: Rug însuflețit și nears ești, Fecioară, ceea ce ai în pântece focul Dumnezeirii.

Fiul tău ascultând rugăciunea ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, Se milostivește spre sufletele noastre, ca un iubitor de oameni.

Slavă...,

Pe Unul din Treime ai născut, Maică prealăudată, cu ne-spusă minune, pe Care L-a lăudat adunarea pruncilor, strigând: Osana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului.

Și acum...,

Știindu-te pe tine a fi Maică lui Dumnezeu, ne rugăm ție să ne izbăvești pe noi de greșelele noastre cele de voie și cele fără de voie.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale...

Cu strigare fără încetare striga către tine bolnavul cel slăbănogit în boala cea fără de vindecare, pe care, auzindu-l, l-ai vindecat, preanevinovată stăpână.

Zapisul boierului celui ce scrisese cu sângele său l-ai scos din mâna diavolului cu puterea ta cea atotstăpânitoare.

Slavă...,

Auzind puterea ta, cu care ai izbăvit pe mulți din primejdii, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, grăim către

tine: Ceea ce ai născut pe Cel slăvit în Treime, roagă-te să ne mântuiască de partea cea de-a stânga.

Și acum...,

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, tu ești scăparea noastră din amărâtul păcat al lui Adam cel întâi zidit.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Auzi-ne pe noi cu porunca Ta...

Miluieste-mă, Maica lui Dumnezeu, precum ai miluit pe femeia aceea, căreia i se umflase tot trupul, că nu am altă nădejde sau ajutor afară de tine.

Să știi, Doamna mea, că pentru păcatele mele te supăr și, pentru că S-a întrupat Fiul lui Dumnezeu întru tine și pentru noi făcându-Se om, pentru aceea am năzuit la tine eu, ticălosul, să mă miluiești.

Slavă...,

Stăpâna îngerilor, Maica săracilor și ajutorul celor străini, la cunoștința ta, la ajutorul tău și la acoperământul tău scap, ca să mă miluiești.

Și acum...,

Milostivește-te spre mine, Maica lui Dumnezeu, precum te-ai milostivit spre cele două fecioare curate, trimițându-le lor cununi din cer.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul...

Bucură-te, ceea ce ești plină de bucurie, Marie, Domnul Beste cu tine, a strigat Aglaida și a izgonit pe diavolul, care-i făcea supărare în tot ceasul.

Cu deadinsul mă rog ție, Maica lui Dumnezeu, să mă miluiești și să mă acoperi sub acoperământul tău, când va sedea Fiul tău pe scaunul cel înfricoșător.

Slavă...,

Cu cântări întreite cântăm ție: Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina lumii; bucură-te, ceea ce ne mântuiești de primejdiile noastre; bucură-te, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Și acum...,

Cum te vom lăuda, Maica lui Dumnezeu, și cu ce buze te vom săruta, sau cu ce ochi vom căuta la chipul tău cel zugrăvit, fiind împilați cu necurățiile noastre? Ci numai grăim ție: Miluiește-ne, Maica milostivirii.

CONDACUL, glasul al 3-lea:

Partenie, pustnicul, cel ce mergea la Muntele Sinai de se închina sfântului rug, aducându-și aminte de minunea nașterii tale, cea întru tot lăudată, striga către tine: Bucură-te, minunea cea de îngeri mult-lăudată, Maica Făcătorului tuturor.

ICOSUL:

Spre nevoință să ne sârguim și dezmierdările lumești toate să le urâm și la Domnul pururea să gândim și de Dânsul să ne lipim, ca să ne deschidă nouă ușa milostivirii Sale, precum a făcut de demult și cu alți păcătoși: a dat iertare tuturor păcatelor lor, slăbănogului pe care l-a vindecat sufletește și trupește, vameșului căruia i-a dat iertare de păcate, și altora mulți. Deci, să ne sârguim și noi să-I aducem lacrimi vrednice de pocăință și să ne rugăm Lui: Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă pentru noi, pe care o laudă îngerii din cer, și noi, pe pământ, cu buze de tină grăim către dânsa: Bucură-te, minunea cea de îngeri mult-lăudată, Maica Făcătorului tuturor.

PROCHIMEN, glasul al 8-lea:

Mărește, sufletul meu, pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

A p o s t o l u l

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(IX, 1-7)

Fraților, adevărat este că și cel dintâi Așezământ avea porânduiei pentru slujba dumnezeiască și un altar pământesc, căci s-a pregătit cortul mărturiei. În el se aflau, mai întâi, sfeșnicul și masa și pâinile punerii înainte; partea aceasta se numește Sfânta. Apoi, după catapeteasma a doua, era locul numit Sfânta Sfintelor, având altarul tămâierii de aur și chivotul așezământului ferecat peste tot cu aur, în care era năstrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise și tablele Legii. Deasupra chivotului erau heruvimii slavei, care umbreau altarul împăcării; despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoții intrau totdeauna în cortul cel dintâi, săvârșind slujbele dumnezeiești; în cel de-al doilea însă, numai arhiereul, o dată pe an, și nu fără de sânge, pe care îl aducea pentru sine însuși și pentru greșelile poporului.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 8-lea.

Prochimen: Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Stih: Feței tale se vor ruga mai-marii poporului.

E v a n g h e l i a

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(X, 38-42; XI, 27-28)

În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie, cu numele Marta, L-a primit în casa ei. Și ea avea o soră ce se numea Maria, care, așezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. Marta însă se silea cu multă slujire și, apropiindu-se, a zis: Doamne, au nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să-mi ajute. Și, răspunzând, Iisus i-a zis: Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești; dar un lucru trebuie: căci Maria partea cea bună și-a ales, care nu se va lua de la ea... Iar când zicea Dânsul acestea, o femeie din popor, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecele care Te-a purtat și fericiți sunt sânii pe care i-ai supt! Dar Iisus a zis: Așa este, dar fericiți sunt și cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Apoi stihurile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că nevoile ne cuprind și nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperă-

mânt nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea și ajutorătoarea credincioșilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; ci, cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor mahniiți, izbăvirea celor neputincioși fiind, izbăvește pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a creștinilor.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Pruncii, care merseseră din Iudeea în Babilon...

Pe Mângâietorul tuturor născând, Maică prealăudată, curată ai rămas ca și înainte de naștere; pentru aceasta, grăim: Bucură-te, Maică, care nu știi de mire; pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Fecioară ai fost mai înainte de naștere și întru naștere iarăși ai fost fecioară și după naștere iarăși fecioară ai rămas; pentru aceasta, pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Slavă...,

Învăluindu-ne întru această lume și căzând în noroiul păcatelor noastre, scăpând către tine, stăpână, grăim ție: Vino degrab și ne scoate pe noi din adâncul răutăților noastre, că pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Și acum...,

La tine este scăparea noastră și întru tine ne-am pus nădejdea; tu ne ajută nouă, că poți toate câte le voiești, Maica Făcătorului tuturor, și pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oștile îngeresti...

Pe împărăteasa cerului și a pământului, care a născut neispită de nuntă pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și pe care o laudă oștile îngeresti, lăudați-o și preainălțați-o întru toți vecii.

Daniel proorocul de demult a închipuit nașterea ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat în pântecele tău pe Făcătorul cerului și al pământului, pe Care, născându-L, ai rămas nestrictă; pe tine te preainălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, Care S-a pogorât în pântecele tău prin umbrirea Sfântului Duh, L-ai născut fără de stricăciune; pe tine te preainălțăm întru toți vecii.

Și acum...,

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, folositoare te-am câștigat; ajutoare te avem întru primejdiile noastre pe tine și mântuire desăvârșită sufletelor; pe tine te preainălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Isaia, de demult, dănuind a grăit: Iată, Fecioara în pântece va lua și va naște Fiu. Pentru aceasta grăim ție: Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântecele tău pe Cel mai înainte de toți vecii; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Proorocul David te-a laudat oarecând în cartea Psalmilor, arătându-te Maica Făcătorului tuturor, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă...,

Ce limbă omenească te va lăuda pe tine după vrednicie, ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii? Pentru aceasta, cu guri fără de tăcere, grăim ție: Bucură-te, ceea ce de îngeri ești mult lăudată, Domnul este cu tine.

Și acum...,

Roagă-te cu deadinsul către Milostivul Dumnezeu pentru noi, păcătoșii, care greșim în tot ceasul, ca să ne fie nouă milostiv în ziua judecății.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

LUMINÂNDA

S-a rugat, de demult, către tine, Preacurată, Maria Egipteanca, pe care, auzind-o, ai învrednicit-o a vedea și a săruta Crucea Fiului tău; pentru aceasta, strigăm către tine: Roagă-te Fiului tău, și Dumnezeului nostru ca să se milosti-vească spre noi, să nu ne osândească după păcatele noastre, ci să ne miluiască pe noi ca un iubitor de oameni (de două ori).

LA LAUDE

Se cântă stihirile pe 6, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ce cununi de laude...

Cu ce cununi de laude vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scaun cerescului Împărat, care se roagă pentru noi către Milostivul Dumnezeu și ne izbăvește

din fărădelegile noastre? Deci, către dânsa să grăim: Bucură-te, Preacurată, că prin tine a fost cu noi Domnul puterilor; roagă-te cu deadinsul să se mântuiască sufletele noastre (de două ori).

Cu ce podoabe de cântări vom lăuda pe Maica lui Dumnezeu, pe ceea ce s-a învrednicit a fi împărăteasă a toate, care s-a arătat mai înaltă decât cerurile și mai sfântă decât toți sfinții? Deci, către dânsa să grăim: Roagă-te, Preacurată, cu toți sfinții, să se mântuiască sufletele noastre (de două ori).

Cu ce flori duhovnicești vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scară cerească, prin care am aflat lesne-suirea către Dumnezeu? Deci, toți să ne adunăm și să o lăudăm, grăind: Bucură-te, Preacurată, prin care am aflat har; bucură-te, că prin tine s-a dat tuturor bucurie; bucură-te, nădejdea sufletelor noastre, prin care noi toți ne mântuim.

Cu ce mângâietoare cântări vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii în ceruri cu cântări fără încetare, strigând: Bucură-te, mărirea noastră; bucură-te, mântuirea pământenilor; bucură-te, ceea ce ești scaun Împăratului nostru! Deci, și noi, păcătoșii, către dânsa să grăim: Roagă-te, Preacurată, către Cel pe Care L-ai născut fără stricăciune, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Veniți, toți pământenii, să facem prăznuire Maicii lui Dumnezeu, cea care ne izbăvește pe noi din mâinile diavolului, cel ce urăște binele, precum a izbăvit pe femeia care se ruga ei și a înviat-o de și-a spovedit păcatul. Vezi, dar, suflete al meu, pentru ce te lenevești și nu strigi către Maica lui Dumnezeu: Doamnă atotstăpânitoare, ceea ce ai născut cu

nespusă minune pe Domnul cel iubitor de oameni, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe noi.

Apoi Doxologia și troparele Născătoarei de Dumnezeu (pag. 409), după care preotul citește această

R u g ă c i u n e

către Preacurata Născătoare de Dumnezeu

O, preamilostivă stăpâna mea, nu mă lepăda pe mine, nevrednicul, ci primește această puțină rugăciune a mea din buzele mele cele întinate, și o du Fiului tău și Dumnezeului nostru, Care S-a născut cu trupul din tine spre mântuirea noastră; Care, pentru noi, păcătoșii, s-a răstignit și s-a îngropat și a înviat a treia zi. Deși fărădelegea mea este mai grea decât toate fărădelegile, totuși tâlharii și desfrânații pe care Iubitorul de oameni, pentru nemăsurata Lui milostivire, i-a primit și i-a miluit, îmi dau îndrăznire; și, cu toate că nu te aveau pe tine mijlocitoare bună, nu le-a închis ușa milostivirii Sale. Cum să nu mă primească, dar, și pe mine, care nădăjduiesc în ajutorul tău? Milostivește-te, deci, spre mine, Doamna mea, căci poți toate câte le voiești, iar pe care le ceri de la Fiul tău le și iau fără îndoială, deoarece pe tine te-a făcut mijlocitoare creștinilor. Pentru aceasta pe tine te binecuvântăm și te preaînălțăm în vecii vecilor. Amin.

